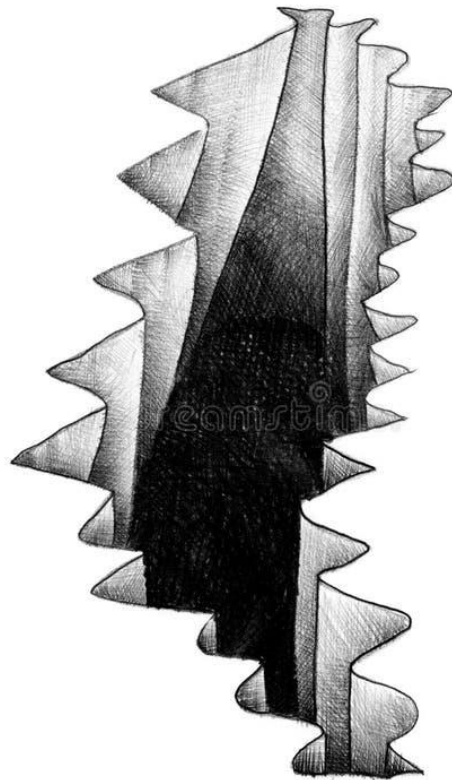

Zij ZIJN Wij

een pijnlijke kloof wil het liefst *gedicht* worden

Een mini-dichtbundel van
Leanne Reijners, HKU jaar 2

De mist is van ons
We hebben er samen in geademd
en zijn er samen in verdwaald
En nu omringt het
ons
al weet ik niet waar jij staat

Ik sta hier.
Vlak bij jou.

**FUCKING LEGER
FUCKING HONGER
FUCKING RIJKDOM
FUCKING AIDS
FUCKING KONING
FUCKING KATER
FUCKING COVID
FUCKING DICKS
FUCKING RACIST
FUCKING HOER
FUCKING QUEER
FUCKING BOER
FUCKING THIERRY
FUCKING WHITE
FUCKING WAPPIE
FUCKING HETERO
FUCKING FLITSER
FUCKING VROUW
FUCKING PIET
FUCKING PEDO
FUCKING GRETA
FUCKING TRUMP
FUCKING TATA
FUCKING TESLA
FUCKING HOMO
FUCKING WOLF
FUCKING HENNEN
FUCKING HUNNEN
FUCKING LINKS
FUCKING RECHTS
FUCKING TEGEN
FUCKING VOOR
FUCKING GREENPEACE
FUCKING SHELL
FUCKING RUSLAND
FUCKING NAZI'S
FUCKING JODEN
FUCKING REL
FUCKING ANDER
FUCKING IK
FUCKING LEKKER
FUCKING LEVEN
FUCKING FUCKING
FUCKING HEL**

Het licht dooft
nog voor het is ontstoken
wanneer haat de duisternis bepaalt.

diep in de vergetelheid gevallen
glijden mijn vingertoppen langs de kille, klamme wanden
een keer
nog een keer
en nog een keer
en nog een keer
en nog een keer
en nog een keer
een vlinder vliegt aan me voorbij
omhoog
naar daar waar het licht de hemel kleurt
hij vraagt een zonnestraal omlaag te vallen
afdalend naar de diepte die mij omringt
het licht gehoorzaamt
maar brandt onbedoeld een kloof in mijn schedel
ademnood en ademplust kruipen eruit
als broeders murwen ze zich door mijn brein naar buiten
het lukt me niet ze bij te benen
ze zijn zo snel, zo schichtig
dat ik geen tijd heb erom te lachen
of te wenen.

Een wolk.
Dat is toch jammer.

of ik 't niet nog een keer wil proberen?
ik geloof van wel
maar het duister doodt mijn durf
een spandoek splitst wat ik heel wil houden
ten teken van een opmars die ik niet begrijp
en bovenal vrees
dus zolang zit ik hier
in de vergetelheid
reikend naar boven
vouwend een vlinder
treurend een wolk
verder kom ik niet
ik blijf over
achter
onder
de anderen

ik weet het
zo spreek ik nooit
zo klim ik nooit naar boven

haal jij het touw?

Ratelslang

Ik vergeet in mijn wens jouw mond tot spreken uit te nodigen dat de kans groot is dat mijn oor te pletter valt en nooit meer horen wil totdat onze lippen onze verschillen bezegelen met een kus die een passie uit die meer is dan een vredig liefkozen maar een integere discussie ambieert zodat argumenten ons atonaal tot een muzikaal orgasme dirigeren en ons met tromgeroffel losschudden waar we eerder nog zo vastgenageld stonden waardoor we nu op nieuwe hoogtes dansen opdat ons welzijn een zoete geur ademt en nooit meer wil stoppen met luisteren luisteren luisteren

luisteren luisteren

luisteren luisteren luisteren

luisteren

luisteren luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

luisteren

Luister goed

Ik ben bezetter van de taal.
Een taaldictator.

*Ik bepaal wat je zegt.
hoe je het zegt.*

Zo spreek je me aan
zoals ik dat wil.
Dat heet respect.

Zo gebruik je woorden
die ik als correct aanmerk.
Dat heet wijsheid.

Zo vrees je woorden
die ik veracht.
Dat heet liefde.

Ik bepaal dat
omdat ik
beter weet
dan jij
wat 'goede' taal
is

En als je je verzet
dan bevestigt
dat alleen maar
dat jij
niet weet
wat 'goede' taal
is

Ik durf zelfs te beweren
dat je
eigenlijk
niet 'goed'
bent
onbewust

maar daarvoor moet je
mij zijn
om dat te weten

Ik ben
elke keer
zo blij
zo opgelucht
bevestigd
te krijgen
hoe goed
het is
dat ik
er ben.

Tweede Kamerverkiezingen

Linksom of rechtsom

Poepen verschaft ieder mens verlichting.

Als ik plas dan hoop ik iedere keer dat het nog lang niet voorbij is.

Waar is iedereen?
Ik ben het *stembokje* kwijt.

LUCA

mag ik je kwetsen?

zodat ik zelf weer meer verdraag

mag ik je bespotten?

zodat ik weer leer om mezelf niet al te serieus te nemen

mag ik je bekritisieren?

zodat ik weer mijn eigen advocaat van de duivel kan worden

mag ik je in een hokje zetten?

zodat ik me weer realiseer hoe divers dat hokje is

mag ik taal gebruiken zoals ons allen behulpzaam lijkt?

zodat ik mezelf weer decentraliseer

mag ik je aanraken? zomaar...

zodat ik me weer herinner wat spontaniteit betekent

mag ik je liefhebben ook als je het niet gelooft?

zodat ik weer open en oprecht met je kan zijn

mag ik...

mag ik alles van je vragen

zonder dat je om me lacht

me haat

of vreest?

zodat ik weet dat wij een wij zijn

en blijven

ook als de wereld zich in tweeën splitst

en wij daar hard aan meedoen

en jij een vreemde voor me dreigt te worden

ook dan

blijf je een vriend,

een vriend van mij?

Redelijkheid

Dat wat reëel is
je hoeft daar niet met radicale furie voor op te komen

en jij hoeft dat ook niet

't duwt vanzelf wel terug
op den duur

AUW

AUW

Zo gaat dat
kusje aan allebei

in je oor fluister ik zinnnetjes
vol naalden en punaises
ik streef over je bol met
een rasp en schuurpapier
ik beloof je van alles over morgen
dat er elfjes komen
en kabouters
en misschien een fee
je knikt content en houdt mijn hand vast
dan realiseer ik me pas dat het precies andersom was
in je oor toeterde ik
zachte briesjes en watervallen
sloeg ik je harde schedel met
zijde en kasjmier
en beloofde ik je alles over morgen
dat we elkaar de hersens zullen inslaan
er oorlog komt
en veel verdriet
je zwoei je hoofd van links naar rechts en spoog me in het gezicht
dat was het dan, dacht ik
morgen weer een nieuwe kans

Kleurenblind

Zodra woorden jou openrijten
van het schaambeen tot aan de tong
dan spreek ik liever niet

Zodra woorden jou bevrijden
van de tenen tot aan de kruin
dan spreek ik liever vaker

Maar de taal is gebroken
kapot gemaakt, kapot gemaakt
door ons
losgerukt van het kind
losgerukt van het spel
speel met me
ik smeeek je
...
speel met me

Wat ravotten.
Dat is toch kinderspel.

Aan een grote ronde tafel zitten
een filosoof,
een leraar,
een gelovige
en een kind.
Ze spelen een kaartspel.
Een tekenfilm staat op de achtergrond aan.
Twee jonge koningsleeuwen, genaamd Kiara en Kovu, springen tussen twee
vijandige leeuwentroepen.
"Zij zijn wij" zegt Kiara tegen haar vader de leeuwenkoning. "Zie je enig verschil?"
Haar vader kijkt haar nadenkend aan.
De filosoof pakt de afstandsbediening en pauzeert de film.
"Allemaal leuk en aardig, maar als zij wij zijn, wie zijn zij dan nog?"
De leraar draait zich om naar het bevroren beeldscherm.
"Zij zijn wij, maar dan een wij dat ziet."
De gelovige haalt diep adem en sluit de ogen.
"Maar als zij een wij zijn, wie zijn wij dan nog?" vraagt hij.
Het kind laat pardoos een aantal kaarten uit de eigen handen vallen.
"Een wij dat niet ziet?" oppert het vanonder de tafel.
Een voor een legt het de gevallen kaarten terug.
De filosoof zet de film weer aan.
Op een na begrijpt elke leeuw de boodschap.

Met dank aan
mijn klasgenoten uit jaar 2 HKU (2023-2024)
en onze docent Mark Boog